

Slags Midler. Det ærede Medlem kunde jo ogsaa risikere at selv yngre Medlemmer af dette Ting kunde svare ham igen paa en Maade, som han ikke vilde synes om. Jeg skal ikke antyde hvorledes, jeg kunde ogsaa have Byst til at svare det ærede Medlem, jeg vil dog ikke gøre det foreløbig. Jeg vil imidlertid minde det ærede Medlem om, at selv om han staaar paa et saa højt Stade, som han gør, selv om han er Tører for et politisk Parti — der, som det er blevet sagt, vel for Resten ikke har saa megen Magt, selv om han er et ældre Medlem, og, hvad jeg skal anerkende, et dygtigt Medlem og et Medlem der har udført meget Arbejde i dette Ting, saa er der dog Grænser for, hvad han kan byde yngre Medlemmer. Naar, jeg skal, som sagt, ikke fordybe mig videre deri, men jeg skal komme tilbage til det, jeg ønskede at tale om. Jeg kommer til at nævne endnu nogle Tal — jeg beder det ærede Medlem undskyldte, hvis de skulde genere ham ligesom de foregaaende. Det, jeg har tænkt først paa, er den Forskel, der er mellem det foreliggende Forslag og Opfyldelsen af Grundloven, naar man ser paa Forholdet mellem Kjøbenhavn og de øvrige Egne af Landet. Ser man imidlertid paa den Del af Landet, som ligger uden for Kjøbenhavn, paa Provinserne alene, og underjøger Forholdet mellem By og Land, bliver Forholdet der ikke lysere for Landbruget. Det blev ganske vist udtrykt noget forfæret; den højt-ærede Minister, som jo synes at ville gøre sig lætter for Kjøbenhavnerne, sagde i sit Foredrag for lidt siden, at der var ikke mindre end 5 Kredse af de 6, der blev Bykredse. Jeg vil imidlertid ikke sige saa mange. Jeg vil være mere korrekt og sige, at Forslaget byder lige mange til hver, 3 til hver. Hvis man tænker sig den Ordning gennemført, jeg har tilladt mig at nævne, de 137 Kredse, fordelte efter Vælgerne, vilde der jo blive saa mange Bykredse, som der er Byer her i Landet, der have mere end Halvdelen af Gennemsnitsantallet af Vælgere, for saa vidt man altsaa tænkte sig, at Kredsene havde et lige stort Vælgerantal. Gennemsnittet vilde i saa Tilfælde blive 2,671 Vælgere til hver Kreds, og der vilde altsaa blive saa mange Bykredse — derved forstaar jeg Kredse, hvor Byvælgerne ere i Flertal — som der er Byer, der have over 1,335 Vælgere. Hvis man nu ser paa de Lister, som foreligge fra statistisk Bureau — hvor jeg bruger Tal, bruger jeg nemlig helst saadanne, som jeg er vis paa passe, og naar det ærede Medlem fra Møen igen skal have fat paa mine Tal, vil jeg derfor hellere bede ham tage sig en Omgang med det ærede

Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Sad). han vil rimeligvis bedre kunne forsvare dem — saa ser man, at følgende Byer, som jeg skal tillade mig at nævne, for at ærede Medlemmer kunne kontrollere, at min Angivelse er rigtig, have netop et saa stort Vælgerantal, saa at de kunne blive Bykredse. Disse Kredse, der altsaa kunne blive ny Bykredse — vel at mærke, Kredse, der ikke hidtil have været Bykredse — ere Svendborg, den ny Odense Kreds, Fredericia, Kolding, Vejle og den ny Aarhus Kreds. Det er altsaa i alt 6 ny Bykredse, eller med andre Ord, det er en Tjerededel af de Kredse, som i saa Tilfælde vilde falde paa Provinserne uden for Kjøbenhavn. De se altsaa, at Forholdet er dette for Provinsernes Bedkommende, at medens det foreliggende Forslag vilde give lige mange til Land og By, saa vilde der, hvis man opfyldte Grundloven paa den Maade, jeg har nævnt, kun blive $\frac{1}{3}$ til Byerne; der vilde blive 18 til Landet og 6 til Byerne. Jeg vil bede det ærede Medlem fra Møen tænke lidt over de Tal, og saa konferere nærmere med sine gode Venner, Agravnerne. Jeg er temmelig sikker paa, at de ikke ville blive saa begejstrede for det ærede Medlem, som det ærede Medlem selv kunde ønske, at de skulde blive. Og jeg vil sige, at hvis man — hvad der nu synes at være Udset til — gennemfører det foreliggende Lovforslag, og det saa samtidig kunde lykkes, at bilde Berden ind, at man havde forurettet Kjøbenhavn og Byerne, at man i Virkeligheden havde givet Kjøbenhavn og Byerne mindre, end der kunde tilkomme dem, mindre, end hvad retfærdige Mennesker gerne vilde give dem, saa vilde det være det største politiske Snyderi, som nogen Sinde er budt det danske Landbrug. Jeg vil sige, det vilde være et Snyderi i mindst 2den Potens mod Landbruget. Landbruget har jo for øvrigt gjort ganske god Erfaring i Retning af politiske Snyderier, men jeg tror ganske sikkert ikke, at de have oplevet noget, der er Mage til, at man byder dem dette, og saa samtidig fortæller dem, at man har snydt Kjøbenhavn til Fordel for dem. Det var altsaa nærmest en Omtale af Forslaget i Almindelighed. Hvis man nu ser paa Enkelthederne, saa ere de jo allerede blevne kritiserede ved Behandlingen af Dagsordenen, idet forskellige Talere jo have streffet en Del ind paa dem. Jeg skal ikke komme ind paa en Kritik i al Almindelighed af de Enkeltheder, der ere i Forslaget. Jeg indrømmer, at jeg i saa Henseende savner tilstrækkelig Sagkundskab. Der er imidlertid en enkelt Del, en lille Del af Loven, som jeg dog kunde have Byst til at skænte lidt nærmere